

H. W. Weitkamp

de man van de

cursieve letters

„Kijk, er is ook weer een brief van correspondent Weitkamp uit Hardenberg”.

De post brengt elke dag heel wat brieven op het bureau van onze universiteit aan de Amsterdamse Keizersgracht, maar de mensen die de post uitzoeken, halen zó uit de stapel enveloppen die van de heer H. W. Weitkamp: omdat hij de enige V.U.-correspondent is, die een schrijfmachine met cursieve letters heeft.

Zulke schrijfmachines komen niet erg veel voor, maar

zo'n apparaat als de heer Weitkamp thuis heeft staan, bezit vast niemand in en buiten de kring van de Vrije Universiteit. We hebben het toestel gezien: een wonderlijk geval, van Duitse makelij. Het dateert uit..... 1916, toen de heer Weitkamp als boekhouder van de boterfabriek deze machine ter beschikking kreeg.

't Lijkt een beetje op een klein model naaimachine. Links is een plaat bevestigd met alle letters (de hoofdletters en de „kleine” letters apart) en cijfers er op. Daarboven bevindt zich een soort van gebogen breinaald. De punt daarvan moet men (via een klein handle-tje) met de linkerhand bewegen tot hij boven de letter, die men nodig heeft, staat; dan drukt men met een vinger van de rechterhand een toets neer..... en de (cursieve) letter verschijnt op het papier.

We vinden het erg lastig, als we proberen een paar woorden te tikken, maar wanneer de heer Weitkamp de machine bedient, gaat het heel wat vlugger. Nu ja, na zes-en-veertig jaar oefening.....! Hij vertelt dat zijn schrijfmachine onlangs op een plaatselijke tentoonstelling geëxposeerd is: als curiositeit.

* * *

Overigens zijn wij — dat zijn de heer Faber en ondergetekende — niet naar Hardenberg gereisd met de bedoeling 's heren Weitkamps schrijfmachine eens te bekijken. We zijn hem gaan opzoeken omdat hij na ruim vijf-en-vijftig jaar werken voor de V.U. zijn correspondentschap heeft neergelegd. Néérgelegd? Zeker, er is een (uitstekende) opvolger, maar met hem heeft de 85-jarige heer Weitkamp („in oktober hoop ik 86 te worden”) al afgesproken, dat hijzelf in de buurt de contributies nog wel zal blijven innen.

In welk jaar de heer Weitkamp zijn werk voor de V.U. begon, weet hij niet precies, maar de heer Faber heeft een jaartal: in 1906 wordt de naam van de heer Weitkamp genoemd in de bijlagen bij het jaarverslag. Hij was toen agent in zijn woonplaats, waar 25 contributies ingeschreven stonden. De heer Weitkamp is in de loop van meer dan een halve eeuw geen agent gebleven, en het aantal contribuanten bleef niet op 25 staan.

De heer Weitkamp kreeg zitting in het bestuur van de ring Hardenberg, vervulde daarvan ook het secretariaat, en hij heeft ook deel uitgemaakt van het provinciaal bestuur van Overijssel. En wat de contributies betreft, verleden jaar telde men 435 bijdragen uit Hardenberg en was de „stand” in het correspondentschap van de heer Weitkamp 1735 gulden.

* * *

We vinden de heer Weitkamp en zijn zuster (80 jaar) in een smal vertrek achter de zaak, die nu door een neef van hem geleid wordt. Er valt veel licht in de ouderwetse kamer door de bovenramen van matglas, en het wordt gevangen in het rood pluche van de stoelen.

De Weitkamp's praten graag en veel over de Vrije Uni-